

[Tom Behnke]

Det fremsatte forslag fra SF lyder jo meget smukt, men det er nu engang ikke det offentlige opgave at passe børn. Børn er forældrenes, og det må være op til forældrene at sørge for pasning af børnene. Det nævnte jeg også 3-4 gange i efteråret, da vi diskuterede disse ting.

Det offentlige kan udmærket i en overgangsperiode stille pasningsmuligheder til rådighed for forældrene, men i så fald skal det være i konkurrence med private pasningstilbud, hvor de private gives samme muligheder som det offentlige, og hvor priserne er de samme.

I stedet for at udvide det offentlige pasningssystem ved at tvinge kommunerne til at stille så og så mange pasningspladser til rådighed skulle man hellere arbejde hen imod et mere homogent og fleksibelt system, hvor de frie markedskræfter kommer til at råde. På den måde vil der altid være pladser nok, idet en større efterspørgsel altid vil bevirke udvidelse af antallet af pladser, da økonomi og her specielt service vil få en helt afgørende betydning på det frie marked.

Med andre ord: Vi kan ikke støtte SF's forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Heller ikke Det Radikale Venstre kan støtte det fremsatte forslag, selv om vi naturligvis er enige i, at den situation, vi har i dag, hvor så utrolig mange børn er på venteliste, er uønsket.

Når vi ikke kan støtte forslaget, er det bl.a. under henvisning til det, socialministeren har sagt, og den argumentation, som socialministeren brugte.

Når det er sagt, synes jeg alligevel godt, at jeg vil knytte et par kommentarer til forslaget om, hvad man kunne forestille sig at gøre, når vi nu er i den situation, at vi har 300.000 ledige – som gennemsnitsbetragtning.

Jeg vil naturligvis, hvad der ikke vil undre SF, se det i lyset af vores eget forslag: slip de ledige løs. Det, som er motivationen for en del af forslaget, er jo netop, at der er mange uløste offentlige opgaver, samtidig med at vi har mange mennesker, der går ledige uden mulighed for og uden lov til overhovedet at foretage sig noget. Og vi ved, at ganske mange af dem, der er ledige blandt de unge, vil spørge: Hvorfor må vi ikke have lov til at give en hånd med ved nogle af de forskellige omsorgsopgaver, der ikke bliver løst i samfundet i dag?

Det, der er den grundlæggende forskel mellem vores tankegang og SF's tankegang – også sådan som det er udmøntet i bl.a. Kolding Kommune, hvorfra vi havde et af SF's medlemmer inde som suppleant i efteråret – er jo, at vi fastholder, at den ledige står til rådighed for arbejdsmarkedet, eventuelt efter en periode, og fortsat er motiveret for at søge et fuldtidsjob. Det er derfor, vi har fastholdt, at man skal arbejde for arbejdsløshedsdagpengene, men at de i princippet ikke skal suppleres op, for hvis det sker, har vi samtidig skabt en forskydning mere permanent i retning af et større antal direkte offentligt ansatte.

Jeg kan godt se den argumentation, som jeg går ud fra også er en underliggende tankegang i forbindelse med SF's forslag. Jeg ser derfor ikke forslaget blot som en repetition af tidligere tiders forslag, men vil netop gerne koble det sammen med nogle af de betragtninger, der har været omkring ledigheden, og netop forsøget f.eks. i Kolding Kommune, hvor man fra Kolding Kommunes side siger, at det koster ikke noget for den offentlige sektor, fordi forældrebetalingen kommer oveni, og det er tilstrækkeligt til, at man kan få dækket hele lønnen ind og måske endda i virkeligheden have et lille overskud.

Derfor er argumentationen, hvis man ser meget snævert på den, god nok, men det indebærer, at man varigt får flyttet personer over i den offentlige sektor, med alt hvad det kan indebære af lønpres, men også forvridning mellem den offentlige og den private sektor.

Jeg tror, det nu er nødvendigt at sige, at vi skal begynde med at prøve at skabe så mange muligheder i den private sektor som overhovedet muligt, bruge dem, der ikke kan eller ikke ønsker at blive ansat i den private sektor, i den offentlige sektor, men på en sådan måde, at man fortsat er motiveret for at søge fuldtidsjob, eventuelt også uden for nogle af de områder, hvor man får beskæftigelse for sine dagpenge.

Det er grunden til, at vi ikke kan støtte den side af SF's forslag, selv om der kan være gode argumenter for det lidt mere snævert set.

Grundlæggende bliver det altså en afvisning af SF's forslag, som det foreligger her, men alligevel en åbning i retning af, at jeg synes, vi skal prøve at koble nogle af ventelisteproblemerne sammen med vores forslag, slip de ledi-